

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

**Chú Giải Bốn Sách Tin Lành
Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ
TL050 Đức Chúa Jesus Về Lại Xứ Ga-li-lê
và Chọn Mười Hai Sứ Đồ
Ma-thi-ơ 10:1-4; Mác 3:7-19; Lu-ca 6:12-16**

**Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla**

Ma-thi-ơ 10:1-4

1 Ngài đã gọi mười hai môn đồ của Ngài. Ngài đã ban cho họ quyền phép trừ những tà linh để đuổi chúng, và chữa lành mọi chứng tật bệnh cùng mọi sự đau yếu.

2 Tên của mười hai sứ đồ là đây: Thứ nhất, Si-môn, được gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê, em trai của người; Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, và Giăng, em trai của người.

3 Phi-líp và Ba-thô-lê-mi; Thô-ma và Ma-thi-ơ, người thu thuế; Gia-cơ, con của A-phê, và Lép-bê có họ là Tha-đê;

4 Si-môn, người Ca-na-an, và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ phản Ngài.

Mác 3:7-19

7 Đức Chúa Jesus đã cùng các môn đồ của Ngài lánh ra nơi bờ biển. Có đoàn dân lớn đã theo Ngài. Từ Ga-li-lê, từ Giu-đê,

8 từ Giê-ru-sa-lem, từ I-đu-mê và bên kia sông Giô-đanh, cùng các miền chung quanh Ti-rơ và Si-đôn một đoàn dân đông đã nghe những việc lớn Ngài đã làm, đến với Ngài.

9 Ngài đã bảo các môn đồ của Ngài, rằng sẵn sàng một chiếc thuyền nhỏ cho Ngài vì đám đông, kéo họ lấn ép Ngài.

10 Vì Ngài đã chữa lành nhiều người, nên nhiều người có bệnh đã áp sát

Ngài để chạm vào Ngài.

11 Khi những tà linh nhìn thấy Ngài, chúng đã sấp mình trước Ngài mà kêu lên rằng: Ngài là Con Đức Chúa Trời!

12 Nhưng Ngài nghiêm cấm chúng, rằng chúng chớ làm cho Ngài được biết.

13 Ngài đi lên, vào trong núi, gọi những người Ngài muốn, thì họ đã đến với Ngài.

14 Ngài đã lập nhóm mười hai người để họ ở cùng Ngài và để Ngài sai họ đi rao giảng,

15 có quyền phép chữa lành những tật bệnh và đuổi những quỷ.

16 Si-môn, Ngài đã đặt tên là Phi-e-rơ;

17 Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, và Giăng, em trai của Gia-cơ; Ngài đã đặt tên họ là Bô-a-nết, nghĩa là các con trai của sấm sét;

18 Anh-rê và Phi-líp; Ba-thô-lê-mi và Ma-thi-ơ, Thô-ma và Gia-cơ, con của A-phê; Tha-đê và Si-môn, người Ca-na-an;

19 và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ đã phản Ngài. Họ đã đi vào trong nhà.

Lu-ca 6:12-16

12 Đã xảy ra, trong những ngày đó, Ngài đã đi vào núi để cầu nguyện, và đã suốt đêm trong sự cầu nguyện với Đức Chúa Trời.

13 Đến ban ngày, Ngài đã gọi các môn đồ của Ngài, và từ họ, đã chọn mười hai người mà Ngài đã gọi là các sứ đồ:

14 Si-môn, mà Ngài cũng gọi là Phi-e-rơ; Anh-rê, em trai của người; Gia-cơ và Giăng; Phi-líp và Ba-thô-lê-mi;

15 Ma-thi-ơ và Thô-ma; Gia-cơ, con của A-phê; Si-môn được gọi là Xê-lốt;

16 Giu-đa, con của Gia-cơ; và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ phản bội.

Trong bài này, chúng ta sẽ học về sự kiện Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài rời khỏi xứ Giu-đê, về lại xứ Ga-li-lê; và sự Chúa chọn ra mười hai sứ đồ, từ trong các môn đồ của Ngài.

Trước hết, chúng ta cần phân biệt danh từ “môn đồ” (G3101) với danh từ “sứ đồ” (G652).

Nghĩa đen của danh từ “môn đồ” là học trò. Môn đồ của Chúa là người tin Chúa, đi theo Chúa, và học theo Chúa. Tất cả những người thật lòng ăn năn tội và hoàn toàn tin nhận sự chết chuộc tội của Đức Chúa Jesus Christ đều là môn đồ của Ngài. Dân chúng tại thành An-ti-ốt đã gọi những môn đồ của Đấng Christ là “Cơ-đốc nhân” (G5546), dịch sang tiếng Anh là “Christian” có nghĩa là người tin và vâng theo Đấng Christ. Sự kiện này đã được Lu-ca ghi lại trong Công Vụ Các Sứ Đồ 11:26. Về sau, Vua A-c-ríp-ba cũng đã dùng danh từ “Cơ-đốc nhân” để gọi những người tin nhận Đấng Christ (Công Vụ Các Sứ Đồ 26:28). Danh từ “Cơ-đốc nhân” (G5546) có thể dịch là: “môn đồ của Đấng Christ”.

Nghĩa đen của danh từ “sứ đồ” là người đại diện, thay thế cho người sai mình đi làm một công việc nào đó. Sứ đồ của Chúa là người được Chúa sai thay Ngài đi làm công việc của Ngài. Trước khi Đức Chúa Jesus Christ hoàn thành sự chết chuộc tội cho loài người, mười hai sứ đồ đầu tiên của Chúa chỉ có nhiệm vụ thay Chúa đi đến các thành, các làng của dân I-sơ-ra-ên để rao giảng Tin Lành. Họ được Chúa ban cho đầy đủ thẩm quyền chữa bệnh, đuổi quỷ như Chúa. Sau khi Đức Chúa Jesus phục sinh, mười một sứ đồ đầu tiên của Chúa, đã trừ ra Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, mới được Ngài sai đi khắp nơi, giảng Tin Lành cho mọi dân tộc. Và kể từ khi Phao-lô cùng Ba-na-ba được Chúa gọi làm sứ đồ thì những sứ đồ của Chúa vừa rao giảng Tin Lành vừa thành lập các Hội Thánh địa phương và chăn dắt con dân Chúa trong các Hội Thánh địa phương ấy một thời gian, cho tới khi các Hội Thánh có các trưởng lão.

Ngoài ra, còn có danh từ “mười hai” (G1427). Theo nghĩa đen, danh từ này chỉ có nghĩa là “mười hai” nhưng được dùng để chỉ chung mười hai sứ đồ ban đầu của Đức Chúa Jesus Christ. Vì thế, tùy theo ngữ cảnh mà có khi chúng tôi dịch là “mười hai”, có khi chúng tôi dịch là “nhóm mười hai người”, và có khi chúng tôi dịch là “Nhóm Mười Hai”.

Tiếp theo, chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu các câu Thánh Kinh của bài học này. Trước hết là sự kiện Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài rời xứ Giu-đê, trở về xứ Ga-li-lê.

Mác 3:7-8

7 Đức Chúa Jesus đã cùng các môn đồ của Ngài lánh ra nơi bờ biển. Có đoàn dân lớn đã theo Ngài. Từ Ga-li-lê, từ Giu-đê,

8 từ Giê-ru-sa-lem, từ I-đu-mê và bên kia sông Giô-đanh, cùng các miền chung quanh Ti-rô và Si-đôn một đoàn dân đông đã nghe những việc lớn

Ngài đã làm, đến với Ngài.

https://visualunit.files.wordpress.com/2011/02/gospel_map2.jp

Bản đồ minh họa các địa danh trong Mác 3:7-8

Nguồn: <https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2023/10/CanaanThoiDucChuaJesus.jpg>

Sau khi Đức Chúa Jesus đã chữa lành cho một người có bàn tay phải bị teo trong một ngày Sa-bát, tại một nhà hội của Do-thái Giáo, có lẽ là tại làng Bê-tha-ni, thì những người Pha-ri-si đã hội họp với những người thuộc Đảng Hê-rốt để tìm cách giết Ngài. Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài đã từ đó, về lại xứ Ga-li-lê, đến bên bờ Biển Ga-li-lê. Có một đám dân rất đông đã đi theo Chúa. Họ là dân chúng từ các thành, các làng trong xứ Ga-li-lê, trong xứ Giu-đê, trong thành Giê-ru-sa-lem, trong cả các miền I-đu-mê, phía bờ đông của sông Giô-đanh, và trong các miền chung quanh Ti-rơ, Si-đôn. Vì lúc bấy giờ tiếng đồn về Chúa đã lan rộng khắp vùng đất Ca-na-an. Trong bản đồ minh họa trên đây, chúng tôi đóng khung các miền bên kia sông Giô-đanh trong một khung chữ nhật màu xanh. Trong Ma-thi-ơ 4:25; Mác 5:20; 7:31 thì các miền này được gọi chung là Đê-ca-bô-lơ (G1197), có nghĩa là khu vực mười thành phố.

Mác 3:9-10

9 Ngài đã bảo các môn đồ của Ngài, rằng sẵn sàng một chiếc thuyền nhỏ cho Ngài vì đám đông, kéo họ lấn ép Ngài.

10 Vì Ngài đã chữa lành nhiều người, nên nhiều người có bệnh đã áp sát Ngài để chạm vào Ngài.

Có lẽ đây là đám dân đông nhất đến với Ngài, nhiều hơn cả con số hơn năm ngàn người được Ngài làm phép lạ, hóa ra nhiều bánh và cá cho họ ăn. Những người theo Chúa từ Giê-ru-sa-lem có lẽ đã cùng đi chung với Ngài suốt khoảng bốn ngày, trên một chặng đường dài khoảng 170 km. Dù Thánh Kinh không ghi lại cách chi tiết nhưng chúng ta có thể hiểu rằng, trên đường đi từ Bê-tha-ni về lại Ca-bê-na-um, Đức Chúa Jesus đã giảng dạy cho đám dân đông và chữa bệnh, đuổi quỷ cho rất nhiều người. Sứ Đồ Giăng đã kết thúc sách Tin Lành của ông bằng câu sau đây: *“Nhưng còn có nhiều việc mà Đức Chúa Jesus đã làm. Những việc ấy nếu được ghi chép theo từng việc thì ta tưởng rằng, chính thế gian không thể chứa hết các sách được ghi chép. A-men!”* (Giăng 21:25).

Khi đã đến bờ biển, Đức Chúa Jesus đã truyền cho các môn đồ sẵn sàng một chiếc thuyền cho Ngài, để Ngài có thể ngồi trên thuyền mà giảng dạy dân chúng. Vì đoàn dân quá đông, trong đó có nhiều người có tật bệnh, muốn đến gần Ngài để được sờ chạm vào Ngài mà được lành bệnh. Có lẽ họ đã nghe đồn về sự người đàn bà bị bệnh rong máu đã được chữa lành chỉ bằng cách chạm vào vạt áo của Ngài.

Mác 3:11-12

11 Khi những tà linh nhìn thấy Ngài, chúng đã sắp mình trước Ngài mà kêu lên rằng: Ngài là Con Đức Chúa Trời!

12 Nhưng Ngài nghiêm cấm chúng, rằng chúng chớ làm cho Ngài được biết.

Trong đám dân đông đó cũng có nhiều người bị quỷ ám. Khi những người đó đến gần Đức Chúa Jesus thì những tà linh ở trong họ đã khiến họ sấp mình thờ phượng Đức Chúa Jesus và kêu lên: Ngài là Con Đức Chúa Trời! Đức Thánh Linh cho biết hành động sấp mình thờ phượng Đức Chúa Jesus và tuyên xưng Ngài không phải là hành động của những người bị quỷ ám. Nhưng đó là sự các tà linh trong họ đã hành động qua thân thể của họ. Dù Thánh Kinh không nói nhưng chúng ta có thể hiểu rằng, tất cả họ đều đã được Đức Chúa Jesus chữa lành. Nghĩa là các tà linh đã phải ra khỏi thân thể họ.

Ma quỷ (G1140) là danh từ được Thánh Kinh dùng để gọi những thiên sứ phạm tội, bao gồm cả Sa-tan là kẻ đứng đầu. Khi danh từ “ma quỷ” được dùng với số ít và có mạo từ xác định đứng trước thì chỉ về Sa-tan, được viết hoa trong Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012 và Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Danh từ “tà linh” (G169 G4151), có nghĩa đen là linh ô uế, cũng được dùng để gọi các thiên sứ phạm tội; và thường được dùng để gọi những ma quỷ nhập vào trong thân thể của loài người.

Đức Chúa Jesus đã nghiêm cấm những tà linh không được tuyên xưng Ngài. Vì Ngài không cần những tà linh làm chứng về Ngài. Chúng có thể thật lòng khiếp sợ Ngài và muốn lấy lòng Ngài để Ngài không truyền cho chúng phải đi vào vực sâu không đáy trong âm phủ, vì đã tự ý nhập vào loài người. Trong vực sâu đó, các tà linh phạm tội tự ý nhập vào loài người vào thời Nô-ê đã bị nhốt trong đó, chờ ngày bị phán xét. Tuy nhiên, sự kêu la, xưng nhận Đấng Christ của chúng chỉ càng quấy rầy Chúa mà thôi, như tà linh nhập vào một cô gái trẻ đã kêu la, quấy rầy Phao-lô. Vì thế, Chúa đã nghiêm cấm những tà linh không được tuyên xưng Ngài. Nhóm chữ “chớ làm cho Ngài được biết” có nghĩa là chớ tuyên xưng Ngài trước công chúng.

Ma-thi-ơ 10:1

1 Ngài đã gọi mười hai môn đồ của Ngài. Ngài đã ban cho họ quyền phép trừ những tà linh để đuổi chúng, và chữa lành mọi chứng tật bệnh cùng mọi sự đau yếu.

Mác 3:13-15

13 Ngài đi lên, vào trong núi, gọi những người Ngài muốn, thì họ đã đến với Ngài.

14 Ngài đã lập nhóm mười hai người để họ ở cùng Ngài và để Ngài sai họ

đi rao giảng,

15 có quyền phép chữa lành những tật bệnh và đuổi những quỷ.

Lu-ca 6:12-13

12 Đã xảy ra, trong những ngày đó, Ngài đã đi vào núi để cầu nguyện, và đã suốt đêm trong sự cầu nguyện với Đức Chúa Trời.

13 Đến ban ngày, Ngài đã gọi các môn đồ của Ngài, và từ họ, đã chọn mười hai người mà Ngài đã gọi là các sứ đồ:

Mác và Lu-ca ghi lại chi tiết Đức Chúa Jesus đã đi lên núi, trước khi chọn ra mười hai sứ đồ từ giữa các môn đồ của Ngài. Lu-ca còn ghi thêm là Đức Chúa Jesus đã đi lên núi để cầu nguyện suốt đêm. Có lẽ đây là ngọn núi nhỏ, cách thành Ca-bê-na-um về phía bắc, khoảng 6 km, về sau được gọi là “Núi Các Phước Hạnh” (Mount of Beatitudes). Vì núi đó là nơi mà Ngài đã từng giảng một bài giảng dài, gọi là Bài Giảng Trên Núi. Trước một quyết định quan trọng, Đức Chúa Jesus đã dành suốt đêm, cầu nguyện với Đức Chúa Trời. Khi ban ngày đến, Ngài đã gọi các môn đồ đến bên Ngài, để từ đó, chọn ra mười hai người là sứ đồ của Ngài.

Có lẽ chúng ta đã quen với các phim ảnh và hình vẽ minh họa Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài. Và chúng ta nghĩ rằng, chỉ có mười hai môn đồ đi theo Chúa. Nhưng trong thực tế, có đến hàng trăm môn đồ đi theo Chúa, trong đó có các phụ nữ. Không bao lâu sau, Đức Chúa Jesus đã cùng một lúc sai bảy mươi môn đồ khác đi giảng Tin Lành. Vào thời điểm Đức Chúa Jesus bị chôn trong mồ mả, đã có ít nhất 120 người là môn đồ của Ngài. Họ là những người đã tự ý rời bỏ gia đình để đi theo Ngài, sống bên Ngài mỗi ngày.

Ma-thi-ơ và Mác đã ghi thêm chi tiết về sự Đức Chúa Jesus đã ban cho mười hai sứ đồ của Ngài quyền phép trừ quỷ và chữa lành những chứng tật bệnh, những sự đau yếu.

Danh từ “quyền phép” (G1849) có nghĩa là được đặc biệt ban cho sức mạnh tinh thần lẫn vật chất, và được tự do dùng sức mạnh ấy theo ý muốn.

Sự trừ quỷ là sự có quyền truyền lệnh cho các tà linh phải lui ra khỏi thân thể những người bị chúng ám nhập và tránh xa những người ấy.

Sự chữa lành những chứng tật bệnh (G3554) là sự chữa lành những chứng tật bệnh khiến cho người ta bị tàn phế hoặc sắp chết.

Sự chữa lành những sự đau yếu (G3119) là sự chữa lành những chứng bệnh nhẹ, làm cho một người bị yếu sức.

Nói cách khác, mười hai sứ đồ của Đức Chúa Jesus có trọn quyền phép để rao giảng Tin Lành, trừ quỷ, chữa lành mọi tật bệnh và mọi sự đau yếu một cách siêu nhiên, bởi thánh linh, tức là bởi sức mạnh và thẩm quyền từ Thiên Chúa. Sự đuổi quỷ, chữa lành các chứng tật bệnh và đau yếu ấy chính là sự thi hành các dấu kỳ và phép lạ [1]. Trong buổi đầu Tin Lành được công bố, sự thi hành dấu kỳ và phép lạ là cần thiết để chứng minh Tin Lành đến từ Đức Chúa Trời; Đức Chúa Jesus là Đấng Christ; và những người rao giảng Tin Lành là những tôi tớ của Đức Chúa Trời. Ngày nay, khi cần, những môn đồ của Chúa vẫn có thể làm ra những dấu kỳ và phép lạ. Tuy nhiên, những dấu kỳ và phép lạ được làm ra bởi những người “đặt tay té ngã, nói tiếng lạ” là không đến từ Chúa. Vì họ rao giảng tà giáo. Họ là công cụ của Sa-tan được Sa-tan dùng để lừa gạt nhiều người nhập vào các giáo hội mang danh Chúa, do chính Sa-tan lập ra.

Ma-thi-ơ 10:2-4

2 Tên của mười hai sứ đồ là đây: Thứ nhất, Si-môn, được gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê, em trai của người; Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, và Giăng, em trai của người.

3 Phi-líp và Ba-thô-lê-mi; Tho-ma và Ma-thi-ơ, người thu thuế; Gia-cơ, con của A-phê, và Lép-bê có họ là Tha-đê;

4 Si-môn, người Ca-na-an, và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ phản Ngài.

Mác 3:16-19

16 Si-môn, Ngài đã đặt tên là Phi-e-rơ;

17 Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, và Giăng, em trai của Gia-cơ; Ngài đã đặt tên họ là Bô-a-nết, nghĩa là các con trai của sấm sét;

18 Anh-rê và Phi-líp; Ba-thô-lê-mi và Ma-thi-ơ, Tho-ma và Gia-cơ, con của A-phê; Tha-đê và Si-môn, người Ca-na-an;

19 và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ đã phản Ngài. Họ đã đi vào trong nhà.

Lu-ca 6:14-16

14 Si-môn, mà Ngài cũng gọi là Phi-e-rơ; Anh-rê, em trai của người; Gia-cơ và Giăng; Phi-líp và Ba-thô-lê-mi;

15 Ma-thi-ơ và Tho-ma; Gia-cơ, con của A-phê; Si-môn được gọi là Xê-lốt;

16 Giu-đa, con của Gia-cơ; và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ phản bội.

Danh sách mười hai sứ đồ được cả Ma-thi-ơ, Mác, và Lu-ca cùng ghi lại nhưng theo thứ tự hơi khác nhau, chia thành ba nhóm [2]:

<https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2023/10/DanhSachMuoiHaiSuDo.png>

Ma-thi-ơ	Mác	Lu-ca
Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ và Anh-rê, em trai của Phi-e-rơ.	Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ.	Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ và Anh-rê, em của Phi-e-rơ.
Gia-cơ, con của Xê-bê-đê và Giăng, em trai của Gia-cơ.	Gia-cơ, con của Xê-bê-đê và Giăng, em trai của Gia-cơ.	Gia-cơ và Giăng.
Phi-líp và Ba-thô-lê-mi.	Anh-rê và Phi-líp.	Phi-líp và Ba-thô-lê-mi.
Thô-ma và Ma-thi-ơ.	Ba-thô-lê-mi và Ma-thi-ơ.	Ma-thi-ơ và Thô-ma.
Gia-cơ, con của A-phê và Lép-bê có họ là Tha-đê.	Thô-ma và Gia-cơ, con của A-phê.	Gia-cơ, con của A-phê và Si-môn được gọi là Xê-lốt.
Si-môn, người Ca-na-an, và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.	Tha-đê và Si-môn, người Ca-na-an.	Giu-đa, con của Gia-cơ và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.
	Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.	

Tính từ “thứ nhất” (G4413) trong Ma-thi-ơ 10:2 chỉ về Phi-e-rơ vừa có nghĩa ông là người đầu tiên được Đức Chúa Jesus gọi làm sứ đồ nhưng cũng có nghĩa là ông đứng đầu trong mười hai sứ đồ. Có thể nói, Phi-e-rơ là sứ đồ trưởng trong nhóm mười hai sứ đồ ban đầu của Đức Chúa Jesus.

Rất có thể Ma-thi-ơ đã liệt kê danh sách theo thứ tự Chúa kêu gọi mỗi người vào chức vụ sứ đồ; và hai người có tên đi chung với nhau cũng là hai người cùng đi chung với nhau đến các thành, các làng của dân I-sơ-ra-ên để rao giảng Tin Lành.

Rất có thể Mác đã liệt kê tên của ba sứ đồ thân cận với Đức Chúa Jesus nhất lên hàng đầu và đưa tên của sứ đồ phản Chúa là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt vào hàng cuối cùng, đứng một mình.

Ma-thi-ơ ghi rằng, Sứ Đồ Lép-bê có họ là Tha-đê. Mác chỉ ghi họ Tha-đê. Nhưng Lu-ca thì ghi là “Giu-đa, con của Gia-cơ”. Chúng ta không biết gì nhiều về sứ đồ này, nhưng chắc chắn ông không phải là con của Sứ Đồ Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, hoặc Sứ Đồ Gia-cơ, con của A-phê. Ông cũng không phải là con trai của Gia-cơ, em Chúa. Vì họ cùng trang lứa với nhau.

Ngoài ra, tên Giu-đa còn được phiên âm là Giu-đe, như tên của một trong các em trai của Chúa và là người viết thư Giu-đe. Vì thế, có một số người cho rằng, thư Giu-đe là do Sứ Đồ Giu-đe, tức là “Giu-đa, con của Gia-cơ”, còn được gọi là Lép-bê hoặc Tha-đê. Nhưng nội dung của thư Giu-đe cho thấy, trong câu 17, tác giả nhắc đến các sứ đồ của Chúa nhưng không hàm ý, ông là một trong các sứ đồ.

Về sự Đức Chúa Jesus đã chọn Giu-đa Ích-ca-ri-ốt làm một trong mười hai sứ đồ đầu tiên của Ngài, chúng ta có thể hiểu rằng, Đức Chúa Jesus biết Giu-đa Ích-ca-ri-ốt sẽ phản Ngài nhưng Ngài vẫn chọn ông, vì đó là thánh ý của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jesus đã cầu nguyện với Đức Chúa Trời suốt đêm, trước khi chọn ra mười hai sứ đồ, trong các môn đồ của Ngài. Chúng ta có thể hiểu là Đức Chúa Jesus và Đức Chúa Trời đã trao đổi nhiều với nhau về linh vụ giảng Tin Lành của Đức Chúa Jesus và sự chết chuộc tội của Ngài, trong đêm đó. Ngay cả sau này, Môi-se và Ê-li cũng từng hiện ra, trao đổi với Đức Chúa Jesus về sự chết chuộc tội của Ngài. Đức Chúa Trời biết trước về Giu-đa Ích-ca-ri-ốt và Ngài dùng ông trong chương trình cứu chuộc loài người. Tuy nhiên, không phải Đức Chúa Trời ép buộc Giu-đa Ích-ca-ri-ốt phản bội Đức Chúa Jesus. Mà đó là sự tự do lựa chọn của ông, như ông cũng có quyền lựa chọn suốt đời trung tín, theo Đức Chúa Jesus.

Đây cũng là một bài học quan trọng cho con dân Chúa. Đó là chúng ta không có quyền nghi ngờ, kỳ thị bất cứ ai, cho tới khi người ấy lộ ra bản tính giả dối thì chúng ta nhanh chóng giải quyết sự việc: kêu gọi ăn năn, và nếu người có tội không ăn năn thì phải dứt thông công. Đức Chúa Jesus đã cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt cơ hội cho tới giờ cuối cùng, trước khi Ngài bị ông dẫn lính đến bắt.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách

được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy

Huỳnh Christian Priscilla

28/10/2023

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

[1] <https://thewordtoyou.net/dictionary/63-dau-ky>

[2] <https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2023/10/DanhSachMuoiHaiSuDo.png>

Karaoke Thánh Ca: “Chúa Xuống Phước Trên Đôi Ta”

<https://karaokethanhca.net/chua-xuong-phuoc-tren-doi-ta/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:

<https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.